

עין משפט
גר מצוה

ג א ב ג מ' פ"ח מהל'
שבת הלכה כ:

עז:

המוציא יין פרק שמיני שבת

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) נם' וילון של בינה
כדי לתן בתשיבה קיטור
כדי כלי' ויחי' של נחמה;
(ב) שם דמותו לתפוצי הדד
הידרנה; (ג) שם וסממית
תקדש ונחש לתפסית הים
ענין; (ד) שם שוד על פי
אמר ירד אשכנזיה
לרב יהודה; (ה) רש"י דיה
ליממות וכו' כדע' זלמן
ולקח מלא המחתה בחלי
אש נחלים יתל עוממות
(ו) ד"ה שכלל לתחל' כ"כ
שקורן שנק' כלי':

גליון הש"ס

גב' משיא בלתיא. ע"י רפ"י
ע"י דף נא ע"כ ד"ס
דקמחמא:

לעזי רש"י

לימצ"א, שכלול.
איראנא"ה [איריני"א].
עכביש.
אורנדייל"א, סנונית.
מורטייר, מדוכה.
שרד"ק, חלוק על הבגדים.

מוסף רש"י

עוממות. כנרות: פסחים:
(עמ.) ארורים לא עממורה.
לא הסכו את מרחיקו, לפי
שביה נאח מכל חילנות, ועל
חירם חלק נר נאמר (פסחים
עטו.) משיבאלא. אינה עשייה
כמין כונע אלא כלי ארוך,
ובלשון כנען אקדון, ינחנן
כל מיס: ע"ז נא. מאשי
כולה. שמענאס וכל נגנים
ורחמין כי דיען: נגנים:

האכול: **אוממוס**. גבי גחלים מייחין
 זו להיות הם יראים ממנו: **מאלין**. לקמן
 ג' במס. לשי עיינים: **כדי** שיפה אל
 הקריה פה: **מורשא קתמ**. **קתמ** שיה
 מזה: **שכולו**. ליתמ"א (ו): **לכסית**.
 ומיחה (ולכית) עליו: **זכוב לירעה**
 אלמי שעקרו ירעה כותש זכוב ומיחה
 עליו: **לחפסית**. מין שחין: **סממית**.
 חרשית: **חרשית** ב' בע"ל: **לעקרב**. עקיצת
 עקרב כותש סממית ומיחה עליו:
ושפי. ומושח: **חפיע**. מהה קטנה
 וקולה גדול ושומע וירא שיה צריה
 גדולה וזורה: **יתוש**. נכנס לפי
 בחבוחתו וכן סממית לעקרב נכנס לו
 לחצונו: **סננוית**. ארנוני"ל נכנסת
 תחת כנפי הנשר ומעבדו מפרשת
 נפיו: **יריבית**. שרץ קטן ונכנס לג
 גדול באזני: **החלני שוד על עו**.
 המחקיק שדוד על הגבור: **כל חללי**
עולמא. פירוש דברים הנעשים בכל
 חלל העולם: **סמנין** בריש ערדא.
 ומלכות בראש הערד: **ברישא**
השוכא. סתם עוים שחורות סתם

רחלות לצנות: **מכסין**. צונז: וטה
המגולין. העדים אין להם אלהי: הני
רמקסין מצינו. רחלים שאלחט
ומחכסין מאחמן גם הן מטוסות:
דאכלה יום. קוים לפיך ונבו קר
דכדי שלא ידבקו בה הקוים: ונטי
להצרכי הימוסין: ונטי
לקאקא. ארבה. ולי קמא (נמלה):
יחילפי. ערבה: ואי קשיא דריא
ומסעטורא. ואם היסה קשה מנד
ותעקר משכבה בעים: ומסעטורא.
יבסה עיניה שמרמא עיניה תליה
רמקסין: ולי קמא: **ימירא דרגנולא**
מירא לעילא. רים של עין התחתון
שכשעטס עינו עולה למעלה מן
העליון ובשאר כל צריה העליון שוכב
על התחתון: **מסוס דיייר ארפי**.
שעולה צלילת על הקדשים והקורות
שיעלה התחתון על העליון
ומפי העשן שלא יכנס בעיניו:
מסכוליא. דבר שמעבילין ב כגון
יבחה או שאר יפעל: **מפי סכלה**
דא. לשכילת מן נבל. ולי קמא
סתכלה דא לפי שאינו כלה עד ומן
הארץ שאינו נחבל אלא מעט מעט:
ביחא נא ואיחיב. שדרך לבש בבית:
כא. בית ר' וקטן: **פי עקא**.
בית זר: **כופא**. מכחשת. ל"א מדה
לחלחטין. ולי קמין גולס עך עשו
ליציבה כחו סופס שאור שיהיה:
ליציבה דמתי (דף מה): **כופ**
סוב. כפוף אמו וסב עליו: **לגני לגני**
לגני לגני

חַיִּימָה צַעֲלָמָה: כּוּוּם. כְּלֵי חֶרֶם
בַּד שֶׁל הַדָּם שֶׁמֶרְקֵדִין בּוֹ לִפְנֵי
מִמּוֹ: מִזֶּה כּוּוּלָּה. רוֹחוֹף אֵחָ הַכֵּל:
מִזֶּה: אִסְרֵי־מִוֶּרֶטֶר: חֲסִידֵי־סָרֵפָה.
לֵב בּוֹשֵׁה. לִמְעַד הַבּוֹשֵׁה שֶׁמֶכֶה
גָּלִי וְיֹסִי. כִּשְׁבוֹף יוֹשֵׁעַ מִגִּלָּה עֲצוּמוֹ
מִימֵיו קוֹרִין כֵּן: נָקִי. חֶסֶד מִימֵיו:
הַכֵּל אֵם לִמְשַׁפֵּת אֵם לִשְׂרֵת הַמֶּלֶךְ:
שֶׁל קֶטֶן וְהִיא קֶטֶן אֲבִירָה קִיא וְלֵא
רִכְדִי לִסּוֹךְ בּוֹ אֲכָר קֶטֶן וְקֶטֶן יֵהָ
לֵמָּה אֲכָר קֶטֶן שֶׁל קֶטֶן כֵּן יוֹמָה לֵא
וְלִי־לֵא

גראנין או גרעינן אמר רבא בר עולא יונגרע
מערך איבעיא להו⁶ 'אוממות או עוממות
אמר רב יצחק בר אבדימי⁷ 'ארוים לא
עממותו בנן אלהים איבעיא להו⁸ 'מאמציין
תנן או מעמציין א"ר חייא בר אבא אמר
רבי יוחנן⁹ 'ועוצם עיניו מראות ברע ת"ר
'המוציא חלב של כהמה כדי גמאיה חלב
של אשה ולוכן של ביצה כדי ליתן במשיפה¹⁰ (ה)
של קילור [קילור] כדי לשוף במים בעי רב
אשי כדי שיפה או כדי אחיה ושיפה תיקו:
דבש כדי ליתן על הכתית: תנא כדי ליתן
על פי כתית בעי רב אשי על כתית אפומא
דכולה כתית או דילמא¹¹ 'אמורשא קמא
דכתית לאפוקי¹² (ב) הורדנא דלא תיקו: אמר
רב 'הודה אמר רב כל מה שברא הקב"ה
בעולמו לא ברא דבר אחר לבטלה ברא

ה' יתוש לנחש ונחש לחפצית וסממית לעקרב
כמא וחדא חזורא ושלקי להו ושייפי ליה ת"ר
גבור אימת מפגיע על ארי אימת יתוש על הפיל
סנונית על הנשר אימת כליכות על לויתן
המבלג שוד על עז: (ו) רבי זורא אשכח לרב
מזה וחזויה דהוה בריחא דעתיה ואי בעי מיניה
א"ל מ"ט עזי מסכן ברישא והדר אימרי א"ל
הוה ויהרד נהורא מ"ט הני מכספין והני מגלגלין
כניא דלא מכסבן מינייהו מגלגלין מ"ט גמלא
סי מ"ט תורא אריכא גנובתיה משום דדייר
קרנא דקמצא רכיכא משום דדיירא בחילפי
זר שמואל האי מאן דבעי דליסמיה לקמצא
ימרא דתרנגולתא מדלי לעילא דדיירי אדפי
דרך שם דרגא דרך גג מתכוליתא מתו תכלה
א כי עקתא כופתא כוף ותכי לבני לבני בני
מן הנחר כוזה כוזה שומיתא שטותא משיכלא
כלתא אסיחא חסירתא כוכנה בוא ואכנה
הוה בן כנלם גולתא גלי ואיתבי פוראי שפין
ין סודרא סוד ה' ליראיו אפדנא אפיתחא דין
מוסיפין גבורה ואלו הן דג ונחש וחזיר: שמן
ר' ינאי שמן כדי לסוך אבר קטן של קטן בן
ד קטן וקטן בן יומו מאי לאו אבר קטן דגדול
לך דבר ר' ינאי לא יה"ק שמן כדי לסוך אבר
שמן כדי לסוך אבר קטן וקטן בן יומו דבר ר'
י לסוך אבר קטן מאי לאו בהא קמופלגי דר"ש
זור' נתן סבר אבר קטן דגדול או אבר גדול דקטן
לא לא דכולי עלמא אבר קטן דקטן בן יומו לא
וליתא

דרבני שמעון בן אֶלְעָזָר סבב
אבר קטן של קטן בן
ויזבו ב'ו'. תימנה דלדורנה איפכא
מסתברא דר' נתן דקמאר אבר קטן
תשמע טפי על קטן בן יומי מרשב"א
דלמאר אבר קטן וקטן בן יומי דהא
לעיל פריך ארבי ינאי דמפסא אבר
קטן דמתניין אבר קטן על קטן בן
קטן דהוי כלישנא דר' נתן מביימתא
דקמאי נה כלישנא דרב"א ויש לומר
למאי דמשני הוי סבירא איפכא וקטן
דהא כדמסיק לעיל ואית ספרים
דגרימי איפכא ואין נראה דהא מסיק
לרב"א אבר קטן של קטן בן יומי
למאי דגרס איפכא לא הוי כמסקנא
לא לפי דמיימי השתא ולא לפי מה
שזוהה לא דכילי עלמא כ'ו'
שכן

תורה אור השלם

[illegible]

עמוד 5
חומר 5

להודיעם: תהלים כה יד

רבינו חננאל

תחת. הוא הנקרא בלשן
 שמשאל ודול. וכל דוג
 על המבית לול
 לזוהא צביקין, או על
 שיו לזוהאי מושרטל על
 שיו בלול. וזהו הוא
 שזול. שזול. אביר או
 דמס שזולק שמשאל
 תפסית, לשון תפסאל
 וקבה, והוא דבר תכנס
 על הערן כן שזולק.
 מפרע, וזה קטנר דמס
 מלחלח כן וזלי וזהו
 ורעוקע בקול דבר ומכחלה
 ארי, ונקראת אלתראן.
 סמיות, ונקראת בלשן
 שמשאל אלטנאך, מ"ט
 וזהו מסיבאן אהלי
 וזהו עיגולאן. וזהו
 וזהו דמס כן מסיבאן
 מן, בל עיוס אל, אכיס,
 קניסין, מנחילאין, מול.
 סמילא, בל עיוס אל
 שזן כזי לזול אביר קטן
 שן כזי חרוב כן אביר.
 וזהו כזי לזול אביר קטן
 כן קטן כן יוסי, אל ופרשאל
 בל כזי אביר קטן קטן
 כן יוסי, אלו כן אביר
 וקטן חרוב כן אביר.